

РЕШЕНИЕ

№ 1380

гр. Варна, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 5 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Митев

при участието на секретаря Калина Ив. Караджова
като разгледа докладваното от Георги Митев Административно наказателно дело № 20223110203156 по описа за 2022 година

установи следното:

Производството е на основание чл.59 и следващите от Закона за административните нарушения и наказания/ЗАНН/.

Образувано е по жалбата на Г. Я. И. ЕГН ***** чрез адвокат М. Ж. от Адвокатска колегия Варна срещу наказателно постановление № 439а-91/16.02.2022 г., издадено от А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна, с което му е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

В жалбата си въззивника не отрича, че се е намирал в автобус на градския транспорт, обслужващ линия № 409, но е имал поставена защитна маска на лицето си, която бил свалил под устните си, за да пие вода и която се свличала, тъй като имал брада. Освен това сочи, че са били налице условията на чл.3 ал.2 от ЗАНН за прилагане на по-благоприятната за нарушителя разпоредба, както и основанията на чл.28 от ЗАНН за маловажност на деянието и моли за отмяна на наложеното наказание.

В съдебно заседание въззивникът, редовно призован, не се явява лично, представлява се от адвокат М. Ж. от Адвокатска колегия Варна, редовно упълномощен. Адв.Ж. по същество подкрепя аргументите от въззивната жалба и моли съда за отмяна на наказателното постановление поради маловажност на нарушението.

Въззиваемата страна – А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Преди съдебното заседание са депозиран писмени бележки вх.№ 66123/28.09.2022 г. от юрисконсулт К.Л.-А. с приложено пълномощно от А.М. със становище по хода на делото и по същество, с искане за отхвърляне на жалбата и потвърждаване на наказателното постановление като правилно и законосъобразно, присъждане на юрисконсултско възнаграждение и направено възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение. В заключителната част на бележките се моли да се потвърди

наказателно постановление № 355/2020 г. на директора на ОД на МВР Варна, което няма нищо общо с атакуваното наказателно постановление.

Районна прокуратура Варна, редовно призована по реда на надзора за законност, не изпраща представител и не взема становище.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

След като прецени обжалваното постановление, с оглед основанията, посочени във въззивната жалба и събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

С решение за обявяване на извънредно положение от 13.03.2020 г., обнародвано в бр.22 на Държавен вестник, Народното събрание по предложение на Министерския съвет и на основание чл.84 т.12 от Конституцията на Република България и във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 обяви извънредно положение върху цялата територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. до 13 април 2020 г. Народното събрание възложи на Министерския съвет да предприеме всички необходими мерки за овладяване на извънредната ситуация във връзка с пандемията от COVID-19 в съответствие с чл.57 ал.3 от Конституцията на Република България, според който при обявяване на война, на военно или друго извънредно положение със закон може да бъде временно ограничено упражняването на отделни права на гражданите с изключение на правата, предвидени в чл. 28, 29, 31, ал. 1, 2 и 3, чл. 32, ал. 1 и чл. 37.

На 20 март 2020 г. и на 23 март е приет от 44-то Народно събрание Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците, влязъл в сила от 13 март 2020 г., с изключение на чл. 5, § 3, § 12, § 25 -31, § 41, § 49 и § 51, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“. С § 22 т.3 от Преходни и заключителни разпоредби в Закона за здравето се създава чл. 209а:

„Чл. 209а. (1) Който наруши или не изпълни въведени с акт на министъра на здравеопазването или директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 1 или 2, освен ако деянието съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер на 5000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер на 15 000 лв.

(3) Нарушенията по ал. 1 и 2 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция, длъжностни лица, определени от директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, или длъжностни лица, определени от кметовете на общини.

(4) Наказателните постановления се издават съответно от директора на съответната регионална здравна инспекция, директора на съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи и кмета на съответната община.“

На 24.03.2020 г. директора на ОД на МВР Варна издал Заповед № 365з-1952, с която оправомощава всички държавни служители – полицейски органи от Областна дирекция на МВР Варна да съставят актове за установяване на административни нарушения/АУАН/ по чл.209а от Закона за здравето.

С решение Решение № 826 от 25 ноември 2021 година на Министерския съвет

е удължен срока на обявената извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2021 г. до 31 март 2022 г.

На 26.11.2021 г. министър на здравеопазването на основание чл.63 ал.4 и 11 и чл. 63в от Закона за здравето издал Заповед № РД-01-968, с която въвежда временни противоепидемични мерки на територията на Република България, считано от 1.12.2021 г. до 30.03.2022 г./така е записано в заповедта, най-вероятно министърът е имал предвид 30.03.2022 г./, включително:

7. Всички лица, когато се намират в закрити обществени места, в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, лечебни и здравни заведения, аптеки, оптики, национални центрове по проблемите на общественото здраве, административни учреждения и други места, в които се обслужват или имат достъп гражданите, железопътни гари и автогари, летища, метростанции, търговски обекти, църкви, манастири, храмове, музеи и др., са длъжни да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба, която се използва съгласно препоръките в приложение № 3.

Заповедта е влязла в сила на 01.12.2021 г.

Съгласно приложение № 3 към т.7 и 8 - Инstrukция за правилно носене на защитна маска за лице, т.1 защитната маска трябва да покрива изцяло носа и устата - от основата на носа до брадичката.

На 13.01.2022 г. в 11:10 часа св. М. Б. К. – старши полицай в Сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, при изпълнение на служебните си задължения, установил в автобус от Градски транспорт с рег.№ В 2161 ТК, движещ се по линия № 409 в гр.Варна, бул.Владислав Варненчик на спирка Автогара, посока Катедрала, че Г. Я. Н. като пътник в автобуса няма поставена защитна маска за лице за еднократна употреба или многократна употреба, с което не е изпълнил въведените с I т.7 на Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министър на здравеопазването противоепидемични мерки по чл.63 ал.4 от Закона за здравето.

На 13.01.2022 г. М. Б. К. съставил акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ серия ОВ № 00000801 439а-91/приложен оригинал/ на Г. Я. Н. за това, че на 13.01.2022 г. в 11:10 часа в автобус от Градски транспорт с рег.№ В 2161 ТК, движещ се по линия № 409 в гр.Варна, бул.Владислав Варненчик, на спирка Автогара, посока Катедрала, като пътник в автобуса няма поставена защитна маска за лице за еднократна употреба или многократна употреба, с което не е изпълнил въведените с I т.7 на Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министър на здравеопазването противоепидемични мерки по чл.63 ал.4 от Закона за здравето. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.209а във връзка с чл.63 ал.1 от Закона за здравето. На същата дата И. се запознал със съдържанието на акта, не записал възражения, подписал го и получил препис.

Г. И. подал писмени възражения до Сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна срещу АУАН рег.№ ЗК22000103ВН от 18.01.2022 г. на Община Варна/приложен оригинал/. В тях не оспорва, че се е намирал в посочения автобус по линия № 409, но е имал поставена еднократна предпазна маска на лицето, която поради брадата, която имал, често се свличала малко под носа му, след което той отново я вдигал нагоре. Във възражението има абзац, че предвид изложените по-горе мотиви съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени

процесуални нарушения, което е самостоятелно основание за отмяна на издаденото наказателното постановление. Не става ясно защо жалбоподателят се произнася като въззивен съд срещу наказателно постановление, което още не е издадено. Във възражението има и абзац, че в следствие на съставения АУАН е наложена и принудителна административна мярка, като регистрационните табели на МПС-то били свалени, като по този начин се препятства неговото движение по пътищата на РБългария. Не става ясно дали са свалени регистрационните табели на автобуса и какво отношение има това към нарушението му. И. моли случаят му да бъде разгледан като маловажен и да не му бъде налага санкция.

В изготвената докладна записка от 21.01.2022 г./приложен оригинал/ младши инспектор М. Б. К. отразил, че при проверката в автобуса са установили, че Г. И. седи без сложена защитна маска.

В последващото наказателно постановление № 439а-91/16.02.2022 г., издадено от А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна/приложен оригинал/, административно-наказващият орган е възприел изцяло обстоятелствата, отразени в АУАН, като е квалифицирал нарушението на въззивника по чл.209а ал.1 от Закона за здравето, за което му наложил административно наказание глоба в размер на 300 лева, като за основание за налагане на наказанието е посочена разпоредбата на чл.209а ал.1 от Закона за здравето.

Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването е с ограничен период - до 31.03.2022 г., след това няма друга заповед, която да удължава срока на мерките, така че след изтичането на този срок автоматично са отпаднали мерките, посочени в нея, включително задължението на лицата, когато се намират в транспортни средства за обществен превоз да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба.

От приложеното към преписката писмо рег.№ УСКОР22000095ВН_001ВН от 25.01.2022 г. на Община Варна, Дирекция Здравеопазване/приложено копие/ е видно, че към 24.01.2022 г. И. не фигурира в Националната информационна система за борба с COVID-19 като карантиниран.

Така отразената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на писмени доказателствени средства, приобщени към материалите по делото на основание чл.283 от НПК, а именно: материалите по административно-наказателната преписка - наказателно постановление № 439а-64/04.02.2022 г., издадено от А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна; акт за установяване на административно нарушение серия АД бл.№ 090601/23.01.22 г., № 439а-64/04.02.22 г., съставен от Д.М. Д. – полицай в Трето РУ при ОД на МВР Варна; Заповед № 365з-1952/24.03.2020 г. на директора на ОД на МВР Варна; писмо рег.№ УСКОР22000095ВН_001ВН от 25.01.2022 г. на Община Варна; докладна записка от 21.01.2022 г. от младши инспектор М. Б. К.; писмени възражения до Сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна срещу АУАН рег.№ ЗК22000103ВН от 18.01.2022 г. на Община Варна.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА :

В съдебно заседание бяха разпитани в качеството на свидетели актосъставителя М. К. и свидетеля по акта Р. Ч., служители на Сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна. Св.К. няма спомен за случая, потвърждава, че проверки извършвали проверки в автобусите на Градски транспорт за използване на предпазни маски и са съставяли актове на лицета, които не са имали такива маски или са свалени под брадата. Потвърждават отразеното в АУАН. Съдът кредитира свидетелските показания относно отразените в АУАН обстоятелства.

Съдът кредитира безусловно и писмените доказателствени средства, приобщени към делото по реда на чл.283 от НПК като обективни и изготвени по реда на ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно неговата законосъобразност, обосновааност и справедливост на наложеното административно наказание прави следните изводи:

По допустимостта на въззивната жалба:

Наказателното постановление е връчено на 06.07.2022 г. лично на И., видно от разписката към него, жалбата срещу него е изпратена по пощата от адвокат М. Ж. с обратна разписка на 19.07.2022 г., видно от обратната разписка и входирана на 21.07.2022 г., видно от печата върху нея. От представения оригинал на пълномощно е видно, че Г. Я. И. е упълномощил адвокат М. Д. Ж. да го представлява пред съдилищата в Р България, като от негово име и за негова сметка да подава жалби, образува и води дела до окончателните им приключване на всички инстанции. От направената справка в Регистри на българските адвокати е видно, че адвокат М. Ж. е действащ адвокат с личен номер 1300151690.

Жалбата е подадена в срока на обжалване по чл.59 ал.2 от ЗАНН от процесуално легитимно лице чрез надлежно упълномощен процесуален представител, пред компетентния районен съд по местоизвършване на нарушението, поради което същата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По компетентността на актосъставителя и административно-наказващия орган:

АУАН е съставен от компетентен орган - М. Б. К. – старши полицаи в Сектор Общинска полиция при ОД на МВР Варна, полицейски орган от ОД на МВР Варна и длъжностно лице съгласно изискванията на чл.209а ал.3 от Закона за здравето и упълномощен със Заповед № 365з-1952/24.03.2020 г. на директора на ОД на МВР Варна.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна, съгласно изискванията на чл.209а ал.4 от Закона за здравето.

При преценка на доказателствата съдът намира, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

В АУАН и в наказателното постановление като нарушение е посочено, че на 13.01.2022 г. Г. Я. И. като лице, което се намира в транспортно средство за обществен превоз - пътник в автобус от Градски транспорт с рег.№ В 2161 ТК, движещ се по линия 409, няма поставена защитна маска за лице за еднократна употреба или многократна употреба, с което не е изпълнил въведените с I т.7 на Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването противоепидемични мерки по чл.63 ал.4 от Закона за здравето. Действително към датата на установяване на деянието – 13.01.2022 г. тази мярка е действала.

Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването и със срок на действие от 01.12.2021 г. до 30.03.2022 г. С изтичането на този срок разпоредбата, с която е въведено първоначалното задължение, посочено в т.7 от заповедта на министъра на здравеопазването, въз основа на която е издадено

обжалваното наказателно постановление, вече не съществува в правния мир. Съгласно разпоредбата на чл.3 ал.2 от ЗАНН: "Ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя." Същото становище е застъпено и в Тълкувателно решение № 20 от 17.V.1985 г. по н.д.№ 14/85 г. на Общо събрание на наказателните колегии на Върховния съд на Република България. Тъй като към настоящия момент обжалваното наказателно постановление не е влязло в сила, а т.7 от Заповед № РД-01-968/26.11.2021 г. на министъра на здравеопазването, въз основа на която е издадено обжалваното наказателно постановление, вече не съществува в правния мир, то следва наказателно постановление № 439а-91/16.02.2022 г., издадено от А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна, да бъде отменено като неоснователно и незаконосъобразно, защото към настоящия момент посоченото в него деяние не представлява административно нарушение.

Принципно настоящият съдебен състав счита да отбележи, че споделя становището на част от практикуващите юристи, че издадената заповед от министъра на здравеопазването има характер на нормативен административен акт, който обаче не е породил своето правно действие, защото не е обнародван в Държавен вестник, така както изисква нормата на чл.78 ал.2 от Административно-процесуалния кодекс и нормата на чл.5 ал.5 от Конституцията на Република България, поради което този нормативен акт не може да се прилага от правораздавателните органи и неговите разпоредби не могат да служат за въвеждане на права и задължения за гражданите, нито за санкциониране на поведението на последните при установено поведение, несъответстващо на предписаното от нормите на заповедта. След като изпълнителната власт няма достатъчно капацитет да създаде и приеме по установения ред качествени нормативни актове, отговарящи на актуалната обстановка, то единствено съдебната власт, в лицето на нейните правоприлагащи органи, следва да ограничи щетите от прилагане на такива некачествени актове и да сигнализира законодателните органи за тяхната промяна или отмяна.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

Според разпоредбата на чл.63д ал.1 от ЗАНН в производството по обжалване на наказателни постановления принципно въззивният съд може да присъжда разноски на страните. Уредбата препраща към чл.143 от АПК, който пък от своя страна препраща към чл.77 и чл.81 от ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнасяне по възлагане на разноските, само ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В случая от въззивника не е направено такова искане.

В писмени бележки, депозирани от старши юрисконсулт К.Л.-А. като пълномощник на въззиваемата страна е направено искане да им бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на делото – наказателното постановление ще бъде отменено, това искане се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

С оглед на изложеното и на основание чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

Отменя наказателно постановление № 439а-91/16.02.2022 г., издадено от А.С.М. – директор на ОД на МВР Варна, с което на Г. Я. И., ЕГН *****, от гр.Аксаково, ул.Велико Д. № 38, на основание чл.209а ал.1 от Закона за здравето е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение на чл.209а ал.1 от Закона за здравето.

Оставя без уважение искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Да се изпратят съобщения на ОД на МВР Варна и Г. Я. И. чрез адв.М. Ж., че решението е изготвено.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Варненски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията от страните, че решението е изготвено, по реда на глава XII от Административно-процесуалния кодекс.

След влизане в сила на решението, административно-наказателната преписка да се върне на ОД на МВР Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____